

Sygn. akt: I C 607/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2023 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 917zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 607/22 upr.

UZASADNIENIE

Powód M. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. M. G. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) SA w W. kwotę 1864,46 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2022 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu.

Powód swoje roszczenie uzasadnił wskazując, że w dniu 20 marca 2022 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód B. nr rej. (...), należący do poszkodowanych B. G. i L. G.. Pokrycie kosztów naprawy nastąpiło z ubezpieczenia AC poszkodowanego. Na skutek uszkodzenia pojazdu w przedmiotowym zdarzeniu, poszkodowany zmuszony został ponieść koszty naprawy, które zgodnie z załączonym do pozwu kosztorysem i fakturą VAT wyniosły 14.838,41 brutto.

W wyniku umowy cesji powód nabył wierzytelność przysługującą zbywcy wobec strony pozwanej w związku z przedmiotową szkodą. Pozwana została poinformowana o dokonanych cesjach wierzytelności i nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Ubezpieczyciel co do zasady uznał swoją odpowiedzialność w przedmiotowej sprawie i przyznał odszkodowanie w łącznej wysokości 12.973,95 zł. Powód wyjaśnił, że poszkodowany miał zawartą umowę ubezpieczenia Autocasco z pozwanym w wariantcie serwisowym, w związku z tym, rozliczenie szkody nastąpiło na podstawie faktury dokumentującą naprawę pojazdu wystawionej przez zakład dokonujący tej naprawy, zgodnie z postanowieniami Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco. Zdaniem powoda stronie pozwanej pozostała

niedopłata z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 1.864,46 zł. Powód podkreślił, że odpowiedzialność pozwanej stanowi okoliczność bezsporną w przedmiotowej sprawie i nie była kwestionowana. Wskazano, że zakład ubezpieczeń jest instytucją szczególnego zaufania publicznego, która wszelkimi dopuszczającymi przez prawo środkami powinna dążyć do ochrony interesów osób, które zamierzają zapewnić sobie pewną i pełną ochronę ubezpieczeniową przed przyszłym i ewentualnym zdarzeniem, zawierają umowę ubezpieczenia zyskując w zamian za wpłaconą składkę, gwarancję pokrycia przez ubezpieczyciela szkód. Podkreślono także, że ochrona ta nie może być iluzoryczna, a wszelkie wątpliwości dotyczące sformułowań ogólnych warunków ubezpieczenia winny być tłumaczone na korzyść ubezpieczonego. Według strony pozwana jako ubezpieczyciel AC obowiązany jest zgodnie z polisą w całości zapłacić sumę pieniężną odpowiadającą wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Przyznał, że likwidował przedmiotową szkodę i w konsekwencji zapłacił 12.973,95 zł. tytułem odszkodowania. Pozwany powołał się na § 17 ust 3 pkt 2 OWU z zastrzeżeniem ust 4-6 i 8, zgodnie z którym wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust 1 i ust 2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. E. lub DAT, z zastosowaniem stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):

a) w wariantcie serwisowym i optymalnym - w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się warsztat

b) w wariantcie partnerskim – dla warsztatu partnerskiego, w którym dokonywana jest naprawa.

Pozwany wskazał, że zgodnie z § 17 ust 4 OW w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje koszty wynikające z tych rachunków lub faktur VAT pod kątem ich zgodności z zasadami określonymi w ust. 3. Według strony świadczenie ubezpieczeniowe zostało ustalone zgodnie z łączącą strony umową. Przedstawione przez poszkodowanego rachunki zostały zweryfikowane zgodnie z § 17 ust. 3 OWU. Pozwany zakwestionował kosztorys i fakturę przedłożoną przez powoda jako podstawę roszczenia. Zakwestionował zastosowane stawki za roboczogodzinę, prace wykonane niezgodnie z technologią naprawy oraz wskazane w fakturze koszty dodatkowe w postaci prac biurowych, obsługi i likwidacji szkody, a także związanych z przyjęciem, myciem, ozonowaniem i wydaniem pojazdu w związku z wykonywaną naprawą i jazdą próbną.

W piśmie z dnia 18 stycznia 2023 r. powód podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. zawarł z pozwanym (...) SA w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego, potwierdzoną polisą o nr (...) na okres od 19 czerwca 2021 r. do dnia 18 czerwca 2022 r., w wariantcie serwisowym. Przedmiotem ubezpieczenia był samochód marki B. o nr rej. (...). Ubezpieczenie obejmowało m.in. OC, AC. Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych, ubezpieczenia, zawartych przez pozwanego m.in. z osobami fizycznymi jako ubezpieczającymi.

bezsporne, ponadto dowód: ksero dowodu k. 22, 23, polisa k. 34, OWU k. 35-72

W dniu 20 marca 2022 r. doszło do uszkodzenia ww. samochodu. Poszkodowany zgłosił szkodę ubezpieczycielowi. Pozwany, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, uznał swoją odpowiedzialność co do zasady oraz przyznał i wypłacił odszkodowanie w kwocie 12.973,95 zł.

bezsporne, ponadto pismo k. 33

Sąd zważył co następuje

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie. Co do zasady stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami. Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność pozwanego za skutki kolizji drogowej,

w której uszkodzony został przedmiotowy pojazd, którego właścicielem był B. G.. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował stawki za roboczogodziny, prace wykonane niezgodnie z technologią naprawy oraz wskazane w fakturze koszty dodatkowe.

W ocenie Sądu powód był legitymowany czynnie do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem. Z materiału dowodowego wynika, że w dniu 13 czerwca 2022 r. poszkodowany B. G. zawarł z powodem P.H.U. (...) z siedzibą w O. umowę cesji wierzytelności, zgodnie z którą scedował na niego roszczenia dotyczące odszkodowania z tytułu naprawy auta uszkodzonego po weryfikacji w kwocie 1864,46 zł. (dowód: umowa cesji k. 21). Umowa ta nie była kwestionowana przez pozwanego.

Na mocy art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie natomiast do art. 805 § 1 pkt 1 k.c. przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z art. 361 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast § 2 art. 361 k.c. stanowi, iż w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Bezsporna była również okoliczność istnienia pomiędzy stronami umowy dobrowolnego ubezpieczenia Autocasco, jej treść, a także wystąpienie zdarzenia wyrządzającego szkodę. Zasadniczą kwestią sporną była wysokość szkody, w tym rzeczywistych kosztów naprawy wnikających z faktur Vat przedłożonych przez powoda, jak i średnich stawek za roboczogodzinę.

Zgodnie z powołanymi ogólnymi warunkami ubezpieczenia w razie powstania szkody ubezpieczyciel ustala odszkodowanie zgodnie z warunkami umowy ubezpieczenia. W wariantcie serwisowym szkodę likwiduje się z uwzględnieniem cen części oryginalnych i rynkowych stawek robocizny. Zgodnie z § 17 ust 3 pkt 2 OWU z zastrzeżeniem ust 4-6 i 8, wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust 1 i ust 2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. E. lub DAT, z zastosowaniem stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...), w wariantcie serwisowym i optymalnym - w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się warsztat. W związku z powyższym na mocy ww. unormowania w celu ustalenia wysokości szkody konieczne było ustalenie ww. przesłanek, w szczególności zasad zawartych w systemie A. E. lub DAT, średnią stawkę za roboczogodzinę ustaloną w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu powoda, działające na terenie województwa, w którym znajduje się warsztat.

Nie budzi wątpliwości, że to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), powyższych okoliczności.

Podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 232 k.p.c., to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W związku z powyższym to na stronach ciąży obowiązek twierdzenia i obowiązek dowodzenia tych wszystkich okoliczności, którą są stosownie do przepisu art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu, w szczególności tych, które są w sprawie sporne. Przepis art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29), w szczególności gdy strony korzystają z pomocy profesjonalnych pełnomocników. Obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża bowiem strony.

Mając na uwadze powyższe rozważania dotyczące zawarcia przez poszkodowanego umowy, zdaniem Sądu powód nie wykazał, że wysokość odszkodowania jest wyższa niż wyliczył ubezpieczyciel, albowiem wyższe są stawki, które zostały przez niego uwzględnione, że w tym konkretnym przypadku na mocy umowy ubezpieczenia pozwany zobowiązany jest do dopłaty odszkodowania w kwocie dochodzonej w pozwie. W ocenie Sądu to powód miał obowiązek wykazać wysokość kosztów naprawy pojazdu (to on się na nie powołuje), w związku z czym w tym zakresie nie podzielił stanowiska strony, zawartego w piśmie z dnia 18 stycznia 2023 r. Na tę okoliczność powód nie przedstawił żadnego wiarygodnego środka dowodowego, a przedłożony kosztorys został zakwestionowany przez pozwanego. Sąd podzielił pogląd powoda, że pozwany zobowiązany jest zgodnie z polisą w całości zapłacić sumę pieniężną odpowiadającą wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody, jednakże to nim ciążył obowiązek wykazania wysokości tej szkody.

Sąd nie podzielił także stanowisko strony powodowej w zakresie istnienia podstaw do obciążenia ubezpieczyciela kosztami z tytułu obsługi biurowej szkody, czyszczenia pojazdu. W ocenie Sądu koszty mycia pojazdu, jeżeli już takie zostały poniesione w związku z dokonywaną naprawą to powinny zawierać się w stawce za roboczogodzinę prac warsztatu naprawczego, nie powinny być osobno fakturowane. Są to czynności ściśle związane z poszczególnymi pracami. Powód w żaden sposób nie wykazał, że usługa ta jest elementem koniecznym wynikającym z autoryzacji dokonanej przez producenta marki pojazdu, że jest związana z zakresem szkody i faktu jej zaistnienia oraz wynika ze sposobu i wymogów pracy przy urządzeniach lakierniczych. W ocenie Sądu zatem w stawce za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zawiera się również szereg czynności około naprawczych niezwiązanych ściśle ze zdarzeniem szkodzącym, a więc w wartości tej ukryte są też koszty czyszczenia pojazdu. Sąd nie uwzględnił również kosztów związanych z obsługą biurową szkody, albowiem powód nie uzasadnił, jakie dokładnie, specjalistyczne czynności wymagały zlecenie takich czynności i nie mogły być realizowane przez samego poszkodowanego. Podkreślić należy, że postępowanie likwidacyjne nie wymagało ani żadnej specjalistycznej wiedzy ani ponadprzeciętnych działań powoda, z którymi nie poradziłaby sobie sam poszkodowany.

W związku z powyższym przedmiotowe powództwo jako niewykazane należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. i § 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, ustalając, że powód ponosi koszty w całości, czyli w zakresie, w jakim przegrał sprawę. Na mocy art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów niezbędnych po stronie pozwanej zaliczono: opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego - zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265) – w kwocie 900,00, zł, którą to łączną kwotę 917,00 zł wraz z odsetkami Sąd od powoda na rzecz pozwanej zasądził w punkcie 2 wyroku.